

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: O. Kuijk, Brantwijk 76, Amstelveen

Opggericht 1 januari 1881

SPOOK DER VERBEELDING

HET LIEFLIJKE UTRECHTSE DORP MAARSSSEN heeft een spook op zolder (gehad). Wethouder mr. dr. Van Schaik weet ervan mee te praten, want het spook huisde in een zolderkamertje van zijn herenhuis Richmond aan de Kerkweg, dat hij in 1949 met zijn gezin betrok. De zolderkamer werd ingericht tot dienstbodekamer, maar de ene na de andere dienstbode zegde de dienst op, omdat zij er 's nachts „vreemde en vreesaanjagende” geluiden hoorden en de sfeer onheilspellend vonden. Dus werd de spookkamer rommelkamer en angstvallig gemedend.

In de winter van 1953 op 1954 liet de heer des huizes een logerende collega-jurist een nacht in het bewuste kamertje slapen. De rechtskundige zei de volgende ochtend aan de ontbijt-tafel: „Het klopt daar niet. Ik ben me naargeschrokken door de verschijning van een circa 26-jarige jongeman met zwart haar, die een emotievolle en verwarde verklaring aflegde, dat hij in de oorlogsjaren door de SD in dat kamertje was doodgeranseld.”

Dezer dagen, dus tien jaar na de nachtmerrie van de jurist-logé, kreeg wethouder Van Schaik op een avond onverwacht bezoek van prof. W. H. C. Tenhaeff, bijzonder hoogleraar in de parapsychologie, en diens schaduw de heer Croiset, die zich helderziende noemt. De bijzondere hoogleraar had het spookverhaal van een kennis vernomen. De beide heren stelden — aldus het licht ironische ANP-verslag — een onderzoek in en „er werden bandopnamen gemaakt”. Vervolgens verklaarde de heer Croiset dat hier inderdaad sprake was van een 26-jarige

jongeman met zwart haar, die in 1942 of 1943 op de zolderkamer was doodgemarteld. Daarna joeg de heer Croiset het spook ie-wie-waai-weg de deur uit. Hij vermeid het vulgaire woord „spook” en prefereerde de term „een achtergebleven emotie”. Iedereen in den huize Richmond kon weer gerust gaan slapen, desgewenst op de spookvrije zolderkamer.

Wie was die doodgemartelde jongeman? Dat was de vraag, die de nuchtere ANP-verslaggever zich begrijpelijkerwijze stelde. Hij wendde zich tot de heer A. Degen, die tijdens de Duitse bezetting KP-commandant te Maarssen was. Appie, zoals de schuilnaam van deze verzetsleider destijds luidde, schudde nadrukkelijk het hoofd. Hij wees de verklaringen van de heer Croiset van de hand en hechtte er geen waarde aan. „In Richmond is niemand om het leven gebracht, er waren alleen doodgewone Duitse militairen gehuisvest, geen SD, geen politie, geen SS.”

Om dit kostelijke verhaal af te ronden wendde men zich om commentaar tot prof. Tenhaeff. De hoogleraar was verbolgen, verklaarde geen woord van de hele geschiedenis gepubliceerd te willen zien en waarschuwde nadrukkelijk voor de gevolgen van een eventuele publicatie: „Denkt u er wel om, dat ik geen halve maatregelen neem.” Hij dreigde zijn voor 12 februari 1964 aangekondigde lezing voor het „Nut” te Maarssen te zullen annuleren.....

Ons kwellen nog twee vragen. Allereerst: wat staat er op de bandopnamen? En bovendien: waar is het spook ofwel „de achtergebleven emotie” door de heer Croiset naar toe gejaagd?

GENEZENDE STEEN

EEN NIEUW MEDICIJN: een geslepen stuk onyx in de hand. Het is ontdekt door het Haagsch Dagblad. Voor zenuwachtige personen is een geslepen stuk onyx in de hand rustverwekkend in plaats van een sigaret of potlood om op te kauwen, meldt het Haagse blad smalend.

Natuurlijk is er iemand, die geld verdient aan deze „tranquillizer”. Een Londense vrouw importeert de stenen uit Mexico, Brazilië en Turkije. De prijs bedraagt f 17,50. Een (ongenoemd) medisch tijdschrift heeft verklaard dat de calmulet (zoals de steen wordt genoemd) in elk geval beter is dan allerlei pillen.

We hebben gauw even in een boek nagezocht, zo ridiculiseert de krant verder, wat de magische betekenis is van onyx, maar die is niet zo best weliswaar geneest het wonden, hartzwakte en bloedsomloopstoornissen, maar het stemt droefgeestig, verdrijft de passie en volgens Jacob van Maerlant bevordert het zelfs oorlog en woede.

Maar het kan — onder een goed gesternte — inspiratie en concentratie geven. Dan kan het ook een rustige slaap verzekeren en overdag melancholie en armoede verdrijven.

Voor wie er in gelooft: carneoool lijkt ons geschikter. Dat beschermt namelijk tegen ongevallen, vergiften, woede en angst en zwaarmoedigheid. Het bevordert de liefdadigheidszin, maakt het bloed fris en levendig, stilt bloedingen en versterkt het hart, voorkomt ontstekingen van tandvlees en ogen en schrikbeelden in de slaap. (De magie der edel-edelstenen door H. A. Stam-Portas).

Denkt U

aan onze **Algemene Ledenvergadering ?**

Plaats: American Hotel, Leidseplein, Amsterdam.

Tijd: zaterdag 30 november - 15 uur.

MILJOENEN DOLLARS

GEWETENLOZE kwakzalvers pogen in Amerika met gebruikmaking van grootscheepse reclamecampagnes kwasi-geneeskundige behandelingen voor chronische zieken aan te prijzen, zo lezen we in Het Tijdschrift, orgaan van de vereniging van suikerzieken.

Duizenden mensen worden jaarlijks miljoenen guldens lichter gemaakt door de verkoop van z.g. uitvindingen als patentgeneesmiddelen, kruiden, speciale voedingsmiddelen en allerlei prullaria voor de behandeling van chronische ziekten. Een van de altijd terugkerende doelen is de suikerzieke.

Een van de taken van de Amerikaanse vereniging van suikerzieken is, evenals van de Nederlandse vereniging, steeds geweest die lieden, die met overredingskracht volhouden, dat diabetes kan worden genezen, met name door de alleen door hen verkochte artikelen, aan de kaak te stellen.

De NVS, die door deze taken aan de Nederlandse suikerzieken een belangrijke dienst verricht, riep dan ook op: „Vergeet niet de lijfspreuk van de Amerikaanse circuskoning Barnum: „Iedere minuut wordt een stommeling geboren“. Wees als diabeticus niet een van de stommelingen die slachtoffer van de kwakzalverij worden”.

REDACTIE:

Medisch redacteur:

dr. J. H. Ligterink, arts en apotheker, Amsterdam

Pharm. redacteur:

J. E. Buitter, apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle

Wat is een OSTEOPAAT?

Chiropraxie

Kan men zeggen, dat de osteopaten, door de officiële geneeskunde toch altijd nog enigszins worden gewantrouwd, zij staan ondanks hun specifieke eigen denkbeelden, toch niet afwijzend tegenover conventionele onderzoekings- en behandelingsmethoden. Zij hebben die grotendeels in hun eigen werkwijze „ingepast“. Datzelfde kan men niet zeggen van een andere groep „geneesheren“ die nogal eens verward worden met de osteopaten, de „chiropractors“.

Deze heren huldigen inderdaad een theorie, die veel lijkt op die der osteopaten. Zij beweren echter met haast fanatieke ijver „alle“ ziekten te kunnen genezen door behandeling van de wervelkolom. Zij menen, dat ziekten ontstaan, doordat de „vershoven“ wervels op bepaalde zenuwbanen drukken, die daardoor weer allerlei ziekteverschijnselen tevoorschijn roepen. Hun behandeling bestaat uitsluitend uit manipulaties met de wervelkolom. Door deze massage brengen zij de wervels weer „op hun plaats“, waarmede de basis voor herstel, volgens hen, gelegd is. Zou men, onder bepaalde voorwaarden, nog iets kunnen voelen voor hun denkbeelden; de kwestie wordt bedenkelijker als men hen hoort verkondigen: Wij verprutsen onze tijd niet in laboratoria“. Ook het feit, dat zij menen, alles te kunnen weten met hun simpele vorm van „handenarbeid“, zoals men het wel genoemd heeft, geeft te denken.

Vandaar dan ook, dat men de chiropraxie als kwakzalverij heeft betiteld.

ENGELAND is in opschudding gebracht door een „dokter“, die er naast zijn „medische praktijk“ een gewoonte van maakte vooraanstaande lieden, zoals een minister van Oorlog en een Russische militaire attaché in contact te brengen met aantrekkelijke jonge vrouwen.

Deze „dokter“ noemt zich met een groot woord osteopaat en gaat er prat op beroemde mannen tot zijn patiënten te mogen rekenen, zoals de filmsterren Elisabeth Taylor en Douglas Fairbanks en zelfs oud-premier Sir Winston Churchill.

Mocht zich ook in Nederland naar aanleiding van de veelvuldige publikaties over de betreffende arts een „markt“ voor de osteopathie gaan ontwikkelen, dan zij men gewaarschuwd door het hieronder volgende artikel uit de „Volkskrant“:

IN NEDERLAND zal men vrijwel vergeefs zoeken naar een naamplaat aan de voordeur: dr G. Jansen, osteopaat, spreekuur van 9-10 uur. In Amerika daarentegen en ook in Engeland, met zijn bijzondere voorliefde voor afkortingen achter de naam, komt men naast de letters M.D. (wat wij als „arts“ zouden vertalen) veelvuldig de combinatie D.O. (doctor of osteopathy) tegen. Hier woont dan een aanhanger van een bepaalde „leer“ in de geneeskunde. Als meest in het oog springend kenmerk huldigt deze stroming: verschuiving van de gewrichten, vooral die van de wervelkolom veroorzaakt storingen in zenuwverbindingen. Daardoor ontstaan moeilijkheden in de bloedsomloop, die er de oorzaak van zijn, dat een orgaan „ziek“ wordt.

SPUITEN en TREKKEN

„OP MIJN 49ste JAAR heb ik het niet verder gebracht dan wetsovertreder,” zei mismoedig de tandtechnicus F. E. M. uit Rotterdam tegen de Rotterdamse kantonrechter. Hij stond terecht omdat hij vier maal de wet op de tandheeskunde had overtreden.

De officier van Justitie vond het een ernstige zaak omdat deze tandtechnicus zelf had getrokken en de patiënten inspuitingen had gegeven.

Het bleek dat de tandtechnicus getrouwd is geweest met een bevoegde tandarts. Toen het huwelijk ontbonden werd, is deze man, zoals de officier het opmerkte, de tandheeskundige praktijk in volle omvang blijven uitoefenen. De officier vorderde vier

boetes van f 500.—, waarvan vier maal f 250.— voorwaardelijk met twee jaar proeftijd, volgens Het Vrije Volk.

De tandtechnicus voerde in zijn verweer aan, dat in Nederland een zeer groot tekort aan tandartsen bestaat. Dezen hebben het te druk, ze hebben geen tijd, aldus verdachte. „En dan komen de mensen bij mij. Ik kan ze helpen,” sprak M. die zich zelf een ervaren tandheeskundige noemde. Hij meende, dat de Staat de tandtechniek met willekeur behandelt en hij vroeg de rechter hem tegen die willekeur te beschermen.

De kantonrechter veroordeelde hem ten slotte tot vier boetes van f 150.—, waarvan vier maal f 100.— voorwaardelijk en een proeftijd van twee jaar.

28 DAGEN

De Rotterdamse rechtbank heeft de 44-jarige tandtechnicus R. v. d. B., uit Vlaardingen, wegens het onbevoegd uitoefenen van de tandheeskunst veroordeeld tot tweemaal veertien dagen hechtenis, met vernietiging van het vonnis van de Kantonrechter.

De tandtechnicus had voor de strafkamer der rechtbank in hoger beroep terecht gestaan, omdat hij twee personen tandheeskundig had behandeld, ofschoon hij daartoe niet was bevoegd. De Kantonrechter had v. d. B. deswege veroordeeld tot een maand hechtenis. Het OM had bevestiging van het vonnis van de Kantonrechter gevraagd behalve ten aanzien van de straf. De officier vorderde tweemaal twee weken voorwaardelijk met twee jaar proeftijd, zo lezen we in het Rotterdams Nieuwsblad.

KWAKZALFPOTJESLATIJN

ANDERMAAL heeft de Rotterdamse recherche proces-verbaal opgemaakt tegen de 53-jarige P. v. d. H., die zich sinds de Tweede Wereldoorlog magnetiseur-psychometrist noemt en reeds herhaaldelijk wegens kwakzalverij met de politie in aanraking is gekomen. Hij trachtte zijn klanten van beweerde kwalen af te helpen door handoplegging, bestrijking en instraling of interstraling — op dit laatste punt zijn de persberichten niet gelijkluidend. Bovendien schreef hij cliënten kruiden voor en wel van een bepaald merk, want handopleggers en kruidenkooplieden onderhouden vaak financiële relaties. Meestal doen de door kwakzalvers bedrogen slachtoffers er beschaamd het zwijgen toe, maar ditmaal was het proces-verbaal het gevolg van bij de politie binnengekomen klachten.

Bij de neus

IN DE CONGRESZAAL te Lochem, aldus het Zutphens Dagblad, hebben de Arnhemse inspecteur van politie J. W. Gosker en de Apeldoornse pseudo-paragnost Urkas hun toehoorders heerlijk bij de neus gehad. Na Gosker's inleiding over telepathie en helderziendheid gaf Urkas enkele sterke staaltjes ten beste. Dat gebeurde zo geraffineerd, dat bijna iedereen zich verbaasde over zijn bijzondere gaven. Het gedachten overbrengen verliep zonder enige hapering en zijn helderziendheid „bewees“ de heer Urkas onder meer door een dame met dobbelstenen te laten spelen. Enige uren tevoren had hij in Apeldoorn het getal opgeschreven, dat zij tot slot zou gooien. Het klopte precies, maar ook hier school een addertje onder het gras. Dat werd duidelijk, toen de heer Gosker uitlegde dat alles op bedrog berustte: „Telepathie en helderziendheid zijn in praktisch al hun vormen bedotterij“.

Nepséances

HADDEN de heren Goskes en Urkas in Lochem de leden van de Rechtzinnig Hervormde wijkvereniging tot gehoor, bij hun optreden in Den Haag was de Pulchrizaal tot de laatste plaats bezet met rooms-katholieke onderwijzers. „Van al wat zich als paranormaal aandient, deugt geen tien procent en ook van dit aantal zogenaamde begaafden klopt gewoonlijk niets“, aldus het verslag in de Haagsche Courant. „Ook de talrijke beroepshelderzienden, van wier advertenties de landelijke dagbladpers bijna dagelijks we-

melt, werden ontmaskerd. In hoofdzaak draaien die „nepséances“ uit op privéconsulten, die... geld moeten opbrengen. Paragnosten, de zogenaamde genezingbrengenden, komen veelal voort uit het leger der arbeidsschuwen en psychopaten, die nog steeds hun sinistere beroep kunnen uitoefenen en waartegen steeds niet genoeg kan worden gewaarschuwd.“

Leugenachtig

IN ONS JULINUMMER bestreden wij de leugenachtige bewering van de heer K. van der Plaats, voorman van de kwakzalversvereniging Ned. Werkgroep van Paranormale Genezers die in de Haagsche Post beweerde: „Er is nog nooit een dode gevallen.“ Wij somden toen negen willekeurig gekozen gevallen op, waarin klanten van kwakzalvers door onoordeelkundige „behandeling“ waren overleden. Ons artikel is in extenso door „De Vrijdenker“ van 19 oktober overgenomen.

Arrest Hoge Raad

DE HOGE RAAD wees half oktober arrest in de zaak van de 62-jarige G. J. V. te Weerselo, die zich verloskundige en castreur noemt en onder Tubbergen onbevoegd de diergeneeskunde uitoefende. Het betrof zieke varkens, een ziek kalf en een koe. De kantonrechter had V. tot in totaal f 480, de rechtbank had hem tot in totaal f 450 boete veroordeeld. De vraag was, of verdachte al dan niet „buiten noodzaak“ zijn onwettige handelingen had verricht. Om dit nader te onderzoeken vernietigde de Hoge Raad het vonnis van de rechtbank te Almelo en verwees de zaak naar het gerechtshof te Arnhem.

„Ik ga door“

VOOR DE ROTTERDAMSE KANTONRECHTER had zich de 55-jarige magnetiseur J. J. Z., lid van de NWP-groep van onbevoegde genezers, te verantwoorden wegens kwakzalverij. „Echt, ik ben in het bezit van een gave“, beweerde hij en voegde er aan toe, dat hij vastbesloten was met zijn ongeoorloofde praktijken door te gaan. Zijn verdediger verzocht schuldigverklaring zonder strafoplegging, de Officier van Justitie eiste f 900 boete.

Pseudo-chirurg

DOKTERTJE SPELEN is ook in het buitenland een aanlokkelijke bezigheid. De Parijzenaar Jean Michel Cortes herdoopte zich in dokter Merouze, internist en chirurg, hoewel hij geen enkele medische bul of bevoegdheid bezat. Desondanks wist hij drie maal in provinciale klinieken in verschillende streken van Frankrijk een aanstelling als assistent in tijdelijke dienst te bemachtigen, „in afwachting van zijn dossier met diploma's, dat hem zou worden nagestuurd“. In het ziekenhuis van de wintersportplaats Chamonix assisteerde hij bij verschillende operaties en gaf daarbij blijkbaar geen aanleiding tot twijfel aan zijn capaciteiten.

Zaterdag 21 september werd een Duitse alpinist binnengebracht, wiens bevroren hand moest worden geamputeerd. De eerste chirurg was afwezig en de directeur van het ziekenhuis belastte dokter Merouze met de operatie. Deze zette zelfs nu de komedie voort. Alles in de operatiezaal was gereed, toen de recherche van Chamonix, ingelicht door een vriendinnetje van de „dokter“, zich aan de kliniek vervoegde.

vervolg op pag 4

Instraling of interstraling ?

Bijna altijd bedotterij

Arbeidsschuwen en psychopaten

Nog nooit een dode ?

Castreur in cassatie

Des strijkers streken

„Chirurg“ in Chamonix

Tot slot: slakken slikken

Schoenhandelaren gaven zich uit voor „SPECIALISTEN”

ALS „SCHOENSPECIALIST” en „voetspecialist” hebben een 37-jarige schoenhandelaar uit Kaatsheuvel en diens 30-jarige collega zich aangediend bij twee bejaarde mensen in Alphen a/d Rijn en Koudekerke a/d Rijn.

De schoenen, die zij aan deze bejaarden met moeilijke voeten verkochten onder valse voorspiegelingen, bleken echter maar één specialiteit te hebben: de zeer hoge prijs.

Voor dit feit stonden de twee schoenhandelaren uit Kaatsheuvel voor de Haagse rechtbank terecht.

„Zij hebben misbruik gemaakt van de gebrekkigheid van oude mensen”, zei de officier van Justitie, die tegen ieder van hen een gevangenisstraf van vier maanden, waarvan twee voorwaardelijk eiste.

Twee jaar geleden verschenen de twee verdachten bij een bejaarde vrouw in Alphen a/d Rijn. De oudste verdachte verkocht de vrouw eerst een paar schoenen, waarin zij zonder pijn zou kunnen lopen.

„Voor iedere voet hebben wij een geschikte schoen”, zo verzekerde hij. Een week later kwamen zij terug en toen zei de vrouw dat de schoenen, die bijna f 50 kostten, niet voldeden zo lezen we in De Haagsche Courant.

Daarop verscheen de andere verdachte als „voetspecialist” ten tonele. Hij betastte haar voeten en adviseerde haar een paar schoenen met nylon-binnenveringswerk te kopen voor f 95.

De vrouw deed dat, maar niet veel later werd zij achterdochtig. Zij ging naar een schoenhandelaar in haar woonplaats, die haar vertelde dat het doodgewone herenschoenen met een waarde van f 24 waren. „Mijn man draagt de schoenen nu af.....” vertelde zij.

In het tweede geval hebben de „specialisten” „bijzondere” schoenen verkocht aan een bejaarde inwonster van

Koudekerke a/d Rijn voor f 89. Deze schoenen bleken f 20 waard te zijn. De verdachten zelf ontkenden de hun ten laste gelegde oplichting. Zij waren zo rad van tong, dat de president ten slotte zei: „Houdt uw mond, u hoeft mij geen schoenen te verkopen.....”

WIE DE SCHOEN PAST TREKKE HEM AAN

Hoe ver men in Nederland kan gaan bij het onbevoegd uitoefenen van de voetheelkunde blijkt uit een vrijsprekend vonnis van de Haagse rechtbank over twee verdachten, die op wonderlijke wijze als orthopedisten waren opgetreden.

Zij stelden zich voor als „schoenspecialist” en „voetspecialist”, de 37-jarige schoenhandelaar en zijn 30-jarige collega uit Kaatsheuvel.

Hoewel de overwegingen van het vonnis ons niet bekend zijn, nemen wij aan dat de tenlastelegging niet overeenkwam met hetgeen is bewezen. Wij nemen voorshands niet aan, dat de Haagse rechter instemt met de praktijken van beide „schoenhandelaren”. Laat ons hopen dat deze procedure een lesje heeft betekend voor beide „orthopedisten”. Zo niet, dan volgend maal graag een betere gerechtelijke behandeling.

FREUDIAANS

DE N.R.C. opende een hoofdartikel, waarin zij het beleid van Waddinxveens gemeentebestuur ten aanzien van de waardeloze aardstraalkastjes van Johannes Bron afkeurde, met de zin: „Overheden zijn niet feilloos”.

In het septembernummer van ons Maandblad tegen de Kwakzalverij namen wij het N.R.C.-artikel in een persoverzicht op, dat de Schoonhovense Courant op haar beurt overnam — met

een geringe wijziging. Nu immers luidde de openingszin: „Overhemden zijn niet feilloos”.

De heer Freud zou aan deze vergissing enige Freude hebben beleefd: hebben B. en W. van Waddinxveen door hun vreemde gedrag de overheid niet in haar overhemd gezet?

vervolg van pag 3

de om de bedrieger te arresteren. Zodra hij het woord politie hoorde, verliet de pseudo-chirurg onder een voorwendsel de operatiezaal, hing zijn mooie witte jas aan een kapstok en verliet het ziekenhuis in gestrekte draf. Een uur later werd hij in het stadspark aangehouden. Zijn tweeëntwintigste verjaardag zal hij in de cel moeten vieren.

Slakken tegen bronchitis

EEN NIEUWE GEZONDHEIDSAPOSTEL presenteert ons de Provinciale Zeeuwse Courant. Het is Pierre Florack, de zeventigjarige ex-kok, ex-keukner, thans wijngaardslakkenkweker van Valkenburg. „Op zijn terrein gaat hij voor geen „prefester” of „bilioog” opzij. Hij wil best weten dat hij ze maar belachelijke figuren vindt. Toch leunt ook hij graag tegen die versmade wetenschap aan. Vermoedelijk moet in zijn logica de heilige „bilioogie” eerst gekleinereerd zijn voor hij er zich mee vereenzelvigen kan.”

Pierre Florack zegt slakken te leveren aan de belachelijke „prefesters” van alle Nederlandse en acht buitenlandse universiteiten. Voorts prijst hij slakken, met name de door hem gekweekte, als probaat geneesmiddel aan. „’s Winters eet ik drie maal per maand gekookte slakken en eens per maand eet ik er drie rauw op. Dat doe ik al dertig jaar. Het helpt goed tegen de bronchitis. Nog een jaar doorgaan met rauwe slakken eten en je bent van je bronchitis af, heeft de dokter me gezegd.” De slak is kennelijk een geneesmiddel, dat pas na 31 jaren zijn heilzame werking toont — maar wat kan men anders verwachten van een beest dat alles met een slakken-gangetje doet?

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, *Arts te Hilversum, Voorzitter*; E. Mijnaerends, *Tandarts te Amsterdam, Vicevoorzitter*; Mevr. A. Burbach-van der Woord, *Prins Frederik Hendriklaan 60, Naarden, Secretaris*; L. Brest te Amsterdam, *Penningmeester*; Mr. J. E. Goudsmit *Kantonrechter te Haarlem*; Dr. H. H. Scholten, *Dierenarts, Veterinair Inspecteur van de Volksgezondheid te Haarlem*; H. Dijkstra, *Oud-Commiss. van Politie te Amsterdam*; Mr. J. D. van den Berg, *Rechter te Arnhem*; Mr. G. C. M. van Nijntaten te Voorburg, *Referendaris bij het Ministerie van Justitie*; Dr. J. H. Ligterink, *Arts en Apotheker te Amsterdam*, J. E. Bouter, *Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle*, J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7.50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Mevr. Burbach-v. d. Woord, Prins Frederik Hendriklaan 60, Naarden. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam - Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7.50, voor studenten, verpleegsters, arts- tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50

Administratie Maandblad:

Mevr. A. Burbach-v. d. Woord, Prins Frederik Hendriklaan 60, Naarden, tel. 02959 — 19114.